31978L1027

L 362/7 *ÚŘEDNÍ VĚSTNÍK EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ* 23.12.1978

SMĚRNICE RADY
ze dne 18. prosince 1978
o koordinaci právních a správních předpisů týkajících se činnosti veterinárních lékařů

(78/1027/EHS)

RADA EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ,

s ohledem na Smlouvu o založení Evropského hospodářského společenství, a zejména na články 49, 57, 66 a 235 této smlouvy,

s ohledem na návrh Komise (1),

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu (2),

s ohledem na stanovisko Hospodářského a sociálního výboru (3),

vzhledem k tomu, že pro dosažení vzájemného uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů, stanoveného směrnicí Rady 78/1026/EHS (4) ze dne 18. prosince 1978 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů obsahující opatření k usnadnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb, umožňuje srovnatelnost vzdělávání v členských státech omezit koordinaci v této oblasti na požadavek dodržování minimálních pravidel a v ostatním ponechává členským státům volnost v organizování výuky;

vzhledem k tomu, že koordinace podmínek výkonu stanovená touto směrnicí nevylučuje pozdější koordinaci;

vzhledem k tomu, že koordinace stanovená touto směrnicí se týká odborného vzdělání veterinárních lékařů; že pokud jde o vzdělávání, většina členských států v současnosti nerozlišuje mezi veterinárními lékaři, kteří vykonávají svou činnost v pracovním poměru, a těmi, kteří ji vykonávají jako samostatnou výdělečnou činnost; že z tohoto důvodu a ve snaze plně podpořit volný pohyb příslušníků různých profesí uvnitř Společenství se zdá být nezbytné rozšířit působnost této směrnice i na veterinární lékaře činné v pracovním poměru,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

1. Členské státy podmíní přístup k činnosti veterinárního lékaře a její výkon získáním diplomu, osvědčení nebo jiného dokladu o dosažené kvalifikaci uvedeného v článku 3 směrnice 78/1026/EHS, které zaručují, že daná osoba během své odborné přípravy získala

a) přiměřené znalosti z oborů, na nichž je založena činnost veterinárního lékaře;

b) přiměřené znalosti o anatomii a fyziologii zdravých zvířat, jejich chovu, reprodukci a obecné hygieně, jakož i o jejich krmení včetně technologie výroby a konzervace krmiv odpovídajících jejich potřebám;

c) přiměřené znalosti o chování a ochraně zvířat;

d) přiměřené znalosti o příčinách, povaze, průběhu, důsledcích, diagnostice a léčbě nemocí zvířat jednotlivě i skupinově; včetně zvláštních znalostí o nemocích přenosných na člověka;

e) přiměřené znalosti preventivního lékařství;

f) přiměřené znalosti o hygieně a technologii získávání, výroby a uvádění do oběhu živočišných potravin nebo potravin živočišného původu určených k výživě lidí;

g) přiměřené znalosti o právních a správních předpisech týkajících se výše uvedených oblastí;

h) přiměřené klinické zkušenosti získané pod vhodným dohledem.

2. Celková doba odborné přípravy v oboru veterinárního lékařství celkem zahrnuje nejméně pět let řádné denní teoretické a praktické výuky předmětů, které jsou vyjmenovány v příloze, na vysoké škole, ve vyšším vzdělávacím zařízení s uznanou vysokoškolskou úrovní nebo pod dohledem vysoké školy.

(1) Úř. věst. C 92, 20.7.1970, s. 18.
(2) Úř. věst. C 19, 28.2.1972, s. 10.
(3) Úř. věst. C 60, 14.6.1971, s. 3.
(4) Úř. věst. L 362, 23.12.1978, s. 1.

3. Přijetí na tuto odbornou přípravu předpokládá získání diplomu nebo osvědčení, který opravňuje k dotyčnému studiu na vysokých školách a vyšších vzdělávacích zařízeních s uznanou vysokoškolskou úrovní v členském státě.

4. Touto směrnicí není dotčena možnost členských států umožnit na svém území v souladu se svou právní úpravou přístup k činnostem veterinárních lékařů a jejich výkon držitelům diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci, které nezískali v členském státě.

Článek 2

Tato směrnice se rovněž vztahuje na příslušníky členských států, kteří v souladu s nařízením Rady (EHS) č. 1612/68 ze dne 15. října 1968 o volném pohybu pracovníků uvnitř Společenství [1] vykonávají nebo budou vykonávat některou z činností uvedených v článku 1 směrnice 78/1026/EHS v pracovním poměru.

Článek 3

1. Členské státy přijmou opatření nezbytná pro dosažení souladu s touto směrnicí ve lhůtě dvou let od jejího oznámení a neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 4

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 18. prosince 1978.

Za Radu

předseda

H.-D. GENSCHER

[1] Úř. věst. L 257, 19.10.1968, s. 2.

PŘÍLOHA

STUDIJNÍ PROGRAM PRO VETERINÁRNÍ LÉKAŘE

Studijní program, který vede k získání diplomů, osvědčení nebo jiných dokladů o dosažené kvalifikaci veterinárních lékařů, zahrnuje alespoň dále uvedené předměty. Výuka jednoho nebo několika těchto předmětů může být poskytnuta v rámci jiných oborů nebo v souvislosti s nimi.

A. **Základní předměty**

— fyzika,
— chemie,
— biologie zvířat,
— biologie rostlin,
— matematika aplikovaná v biologii.

B. **Speciální předměty**

1. skupina: Základní vědy

— anatomie (včetně histologie a embryologie),
— fyziologie,
— biochemie,
— genetika,
— farmakologie,
— farmacie,
— toxikologie,
— mikrobiologie,
— imunologie,
— epidemiologie,
— profesní etika.

2. skupina: Klinické vědy

— porodnictví,
— patologie (včetně patologické anatomie),
— parazitologie,
— klinické lékařství a chirurgie (včetně anesteziologie),
— klinická výchova o domácích zvířatech, drůbeži a dalších živočišných druzích,
— preventivní lékařství,
— radiologie,
— reprodukce a poruchy reprodukce,
— hygienické předpisy,
— veterinární předpisy a soudní lékařství,
— terapeutika,
— propedeutika.

3. skupina: živočišná výroba

— živočišná výroba,
— výživa zvířat,
— agronomie,
— ekonomika zemědělství,
— chov a zdraví zvířat.
— veterinární hygiena,
— etologie a ochrana zvířat.

4. skupina: Hygiena potravin

— prohlídka a kontrola živočišných potravin nebo potravin živočišného původu,
— hygiena a technologie potravin,
— praktická výuka (zahrnující praktickou výuku na místech, kde probíhá porážka zvířat a zpracování živočišných potravin).

Praktická výuka může mít podobu školení, pokud je takové školení celodenní, uskutečňuje se pod přímým dohledem příslušného orgánu nebo subjektu a netrvá v rámci celého pětiletého studia dohromady déle než šest měsíců.

Rozdělení teoretické a praktické výuky mezi jednotlivé skupiny předmětů musí být vyrovnané a koordinované tak, aby znalosti a zkušenosti vyjmenované v čl. 1 odst. 1 této směrnice mohly být získány způsobem, který přiměřeně umožní veterinárním lékařům výkon všech jejich úkolů.